

عنوان مقاله:

چالش های نظام آموزش در اقتصادهای متکی به نفت: مطالعه موردی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصادی ایران، دوره 22، شماره 73 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

جواد طاهرپور - استادیار اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

فرزانه صمدیان - کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

تزریق درآمدهای نفتی به منظور دستیابی به رشد و توسعه اقتصادی در اقتصادهای رانته، در بلندمدت آثار مخربی بر حوزه علم و دانش داشته است و خواهد داشت. در پیش گرفتن الگوی تزریق درآمدهای نفتی در نهایت، پیام هایی به بازگیران عرصه علم و دانش مخابره می کند که آنها را به سمت انتخاب مسیر گسترش بی کیفیت آموزش سوق می دهد. براساس چهارچوب تحلیلی ارائه شده در مطالعه حاضر، تسلط فضای رانته حاکم، به ایجاد ساختار انگیزشی متکی به رانت جویی منجر می شود. در این شرایط، از یک سو اولویت بخش تولیدی تغییر می یابد و دستیابی به یک نفتی مبنای حداکثر سازی سود بنگاه ها را از علم و دانش و ارتباط با صنعت بی نیاز می کند. از سوی دیگر، دولت به پشتوانه درآمدهای نفتی برای ارتقای توان مالی و مدیریتی خویش خود را از علم و دانش بی نیاز می یابد. در کنار اینها دولت در تلاش برای دستیابی به توسعه علمی، الگوی تزریق درآمدهای نفتی را در پیش می گیرد که کاربست چنین الگویی نظام آموزشی را بی نیاز از ارتباط با سایر حوزه ها برای تامین مالی می کند. مجموعه این پیام ها در نهایت، نظام آموزشی را به سمتی سوق می دهد که در آن، کمیت در اولویت بوده و کیفیت فاقد اولویت است. داده های موجود در خصوص کمیت و کیفیت نظام آموزشی، ثبت اختراع، تعداد مقالات و منابع تامین مالی نظام آموزشی به خوبی الگوی نظری ارائه شده در مطالعه حاضر را تایید می کنند.

کلمات کلیدی:

درآمدهای نفتی، نفرین منابع، اقتصاد رانته، توسعه اقتصادی، نظام آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/804451>

